

Det første budet (Mark 12,28-34)

Jesus setter sammen dette svaret fra 5. Mos 6,4-5 og 3. Mos 19,18. Mange rabbinere kom med lignende formuleringer senere, men så vidt vi vet var Jesus den første som oppsummerte Moseloven med disse to budene. Ethvert bud i Moseloven handler derfor enten om å elske Gud eller om å elske sin neste.

Med dette sier Jesus også hva som var hensikten med loven. Vi kan få inntrykk av at det dreide seg om å være påpasselig med å overholde flere hundre bud, men Det gamle testamente viser gang på gang at det ikke var det Gud først og fremst var ute etter. Han ville ikke ha ofringer i seg selv, men lydighet, kjærlighet og relasjon (1 Sam 15,22-23; Hos 6,6). Han ga Israel loven slik at syndige mennesker skulle ha muligheten til å nærme seg Den hellige Gud, men når de ikke hadde hjertet på rett sted, ble de religiøse handlingene uutholdelige, og lovsangen ble irriterende støy (Amos 5,21-24; Jer 14,12). Det første budet var alltid å elske Gud, og Gud brydde seg mer om hvordan de behandlet hverandre enn at ofringene ble utført og høytidene holdt. Også på Jesu tid var mange opphengt i budene, men her var i alle fall én skriftlærd som hadde forstått hva det egentlig dreide seg om. Han hadde skjønt at frelsen ikke lå i budene. Derfor var han ikke langt unna Guds rike.

Gud er fortsatt ute etter det samme. 'Hjerte, sjel, sinn og kraft' beskriver hele mennesket, og vi er kalt til å elske Gud med alt vi er og har: Følelser, personlighet, overbevisninger, vilje, forstand, intelligens, fornuft, evner, ressurser, valg, og så videre. Dette handler ikke bare om kjærlighet, men også om en fullstendig overgivelse hvor Gud er Herre over alt som definerer oss. Er dette i det hele tatt mulig å få til? Er hensikten å minne oss om at dette er noe vi aldri kan si at vi er ferdige med? Det er i alle fall klart at Gud vil ha hele oss, og at denne overgivelsen er grunnlaget for, og viktigere enn, alt annet i vårt kristne liv.

Denne skriftlærde var ikke langt unna Guds rike fordi han hadde skjønt dette, men vi som er blitt en del av Guds rike må heller ikke glemme hvor viktig dette er.